

Tema 32: Šesta zapovijed

Spolnost dopire do najdublje jezgre ljudske osobe. Istinsko obrazovanje u čistoći ne zadovoljava se pukim informiranjem o biološkim aspektima, već pomaže ljudima promisliti o osobnim i moralnim vrijednostima koje su uključene u naše odnose s drugima. Grijesi protiv šeste zapovijedi često su zamjena za nedostatak prave ljubavi za kojom srce čezne.

2.01.2024.

Članak poslušajte [ovdje](#).

Božji poziv muškarcima i ženama "plodite se i množite" uvijek bi se trebao promatrati sa stajališta kreacije "na sliku i priliku" Trojstva (usp. Post 1). To znači da ljudsko rađanje, unutar šireg konteksta spolnosti, nije nešto "tek biološko, već zadire u samu jezgru ljudske osobe kao takve" (KKC, 2361). Stoga se ljudska spolnost bitno razlikuje od životinjske.

"Bog je ljubav" (1 Iv 4,8), a ljubav je plodonosna. Njegova je volja da ljudska bića budu dionici ove plodnosti, povezujući rađanje svake nove osobe s posebnim činom ljubavi između muškarca i žene. (1) Stoga, "seks nije sramotna stvarnost; to je božanski dar, određen za život,

ljubav, plodnost.” (2) Budući da je ljudsko biće pojedinac načinjen od tijela i duše, ljubavni čin otvoren rađanju poziva na sudjelovanje svih dimenzija ljudske osobe – tijela, osjećaja i duha. (3)

Istočni grijeh uništio je čovjekov sklad sa samim sobom i drugima. Taj rascjep imao je poseban utjecaj na ljudsku spolnost. S jedne strane, zasjenivši u intelektu neraskidivu vezu između osjećajne i prokreativne dimenzije bračne zajednice; s druge strane, otežavajući volji nadmoć nad osjećajnim i tjelesnim nagonima spolnosti. To je dovelo do zamračivanja plemenitog antropološkog značenja spolnosti i njene moralne vrijednosti.

U kontekstu sadašnjosti, važno je razlikovati legitimno promišljanje o rodu od “rodne ideologije” koju papa Franjo osuđuje. Ovo prvo nastoji nadići nepravedne društvene razlike

između muškaraca i žena kroz kritičko razmišljanje o pretjerano "naturalističkoj" viziji spolnog identiteta koji svodi čitavu spolnu dimenziju osobe na biološke čimbenike. Također zagovara prevladavanje nepravedne diskriminacije na temelju spolne orijentacije. Rodna ideologija, s druge strane, promovira ideju ljudske osobe i njegove ili njene spolnosti koja je nekompatibilna s kršćanskom objavom. Ona ne samo da razlikuje, već i radikalno razdvaja biološki spol od roda, smatrajući potonji društvenom i kulturološkom konstrukcijom. (4)

Ljudska spolnost u svom trenutačnom stanju, otkupljena Kristom, ali još uvijek na putu prema našoj konačnoj domovini u raj, zahtijeva trud kako bi se prigrllila na prirodan način, što podrazumijeva odricanje i čistoću. Ovo nikako ne podrazumijeva njeno odbijanje ili

negativan stav prema ovom daru kojeg su muškarci i žene primili od Boga. Naprotiv, podrazumijeva potrebu da ga "izliječi i vrati mu njegovu istinsku veličinu." (5) U ovom nastojanju, krepost čistoće ima ključnu ulogu.

Poziv na čistoću

Katekizam Katoličke Crkve govori o "pozivu na čistoću" jer je ova krepost uvjet i temeljni dio našeg poziva na ljubav – darivanje sebe, na što Bog poziva sve muškarce i žene. Čistoća omogućuje ljubav u i kroz naša tijela. (6) Na određen način, može se reći da je čistoća krepost koja omogućuje ljudskoj osobi živjeti dobro, s dobrohotnošću i unutarnjim mirom u odnosu prema drugim muškarcima i ženama i prema sebi, jer ljudska spolnost utječe na sve ostale sposobnosti od onih najtjelesnijih i materijalnih do najduhovnijih, dajući muževan ili

ženstven premaz svim našim sposobnostima.

Stoga krepost čistoće nije tek lijek protiv poremećaja koje grijeh rađa u ljudskoj spolnosti, već radosna potvrda, budući da nam omogućava da ljubimo Gospodina i, kroz Njega, ostale muškarce i žene, svim srcem, svom dušom, svim umom i svom snagom (usp. Mk 12,30). (7)

“Krepost čistoće usko ovisi o kreposti umjerenosti” (KKC, 2341) i

“izražava ostvarenu integraciju spolnosti u osobi i time nutarnje čovjekovo jedinstvo u njegovom tjelesnom i duhovnom biću” (KKC, 2337).

Kad govorimo o čistoći, posebno s mladim ljudima, važno je naglasiti sposobnost ljubljenja koju ova vrlina daje spolnosti i prokreaciji. Inače, čistoća bi se mogla promatrati kao negativna vrlina, budući da dobar dio bitke da se živi čistoća uključuje

napor potreban za svladavanje vlastitih strasti, koje ponekad mogu biti usmjerene prema određenom dobru koje ne može razumom biti određeno kao dobro za osobu u cjelini. (8)

U svom sadašnjem stanju, ne možemo živjeti u skladu s prirodnim moralnim zakonima, a samim time i biti čist, bez pomoći i milosti. To ne podrazumijeva nemogućnost stjecanja ljudske kreposti koja donosi određenu kontrolu nad vlastitim strastima, već, naprotiv, da je rana nanijeta grijehom toliko duboka da jedino božanska pomoć može omogućiti savršenu integraciju ljudske osobe. (9)

Obrazovanje za čistoću

“Ljubav je forma svih kreposti. Pod njezinim utjecajem, čistoća se očituje kao škola osobnog darivanja. Gospodstvo nad sobom usmjereno je na to darivanje sebe” (KKC, 2346).

Obrazovanje za čistoću mnogo je više od onog što neki nazivaju "spolnim odgojem" koji je obično ograničen na pružanje informacija o fiziološkim aspektima ljudske reprodukcije i metodama kontracepcije. Istinsko obrazovanje o čistoći uključuje mnogo više od bioloških aspekata. Ono treba pružiti pomoć u sagledavanju osobnih i moralnih vrijednosti uključenih u naše bliske odnose s drugima i, posebice, u jedinstvene odnose koji sjedinjuju muža i ženu. Nadalje, treba njegovati visoke ideale ljubavi prema Bogu i ostalim muškarcima i ženama, kroz vrline kao što su nesebičnost, sebedarje, skromnost koja štiti intimnost, itd. – vrline koje pomažu osobi prevladati sebičnost i iskušenje da postane egoistična. Zaista, "naša osjećajna dimenzija poziv je na ljubav koja se očituje u vjernosti, prihvaćanju i milosrđu." (10)

Roditelji imaju veliku odgovornost u ovoj zadaći, budući da su oni prvi i glavni učitelji koji usađuju krepost čistoće u svoju djecu. U mnogo slučajeva, moraju aktivno raditi, zajedno s drugim obiteljima, kako bi osigurali da spolno i osjećajno obrazovanje koje se pruža u odgojnim ustanovama bude u skladu s prikladnom antropologijom, koja je sposobna nadići široko rasprostranjenu trivijalizaciju spolnosti.

U nastojanju da se živi ova krepost, važna su sljedeća sredstva: molitva: traženje od Boga kreposti svete čistoće (11); primanje sakramenata; uravnotežen stil života u kojem se različite dimenzije (rad, odmor, odnosi) žive skladno; misliti na druge; pobožnost Presvetoj Djevici, *Mater pulchrae dilectionis, Majka lijepo ljubavi*. Uz to, sljedeće je vrlo važno: umjerenost u jelu i piću; briga o detaljima pristojnosti i skromnosti

u odijevanju, itd; izbjegavanje štiva, slika i videozapisa koji bi mogli biti neprimjerenog sadržaja; imati pomoć duhovnog vodstva.

Čistoća je izrazito osobna krepost. Istovremeno, "uključuje također kulturni napor" (KKC, 2344), budući da su "rast ljudske osobe i razvoj samoga društva ovisni jedno o drugome." (12) Čistoća pretpostavlja poštivanje osobnih prava; posebice prava "na obavijesti i odgoj u skladu s moralnim i duhovnim zahtjevima ljudskog života" (KKC, 2344). Obitelj se danas suočava s mnogim izazovima i važno je pažljivo se osvrnuti na njih kako bismo mogli ponuditi rješenja koja će pomoći i pojedincu i društvu kao cjelini (13)

Pojedinačni izražaji ove kreposti razlikovat će se ovisno o pojedinačnom pozivu. "Oženjene osobe pozvane su živjeti bračnu

čistoću; ostali žive čistoću u
uzdržljivosti” (KKC, 2349)

Bračna čistoća

Spolno sjedinjenje “usmjereno je k
supružničkoj ljubavi muškarca i
žene” (KKC, 2360): odnosno,
“izraženo je na uistinu ljudski način
samo kao sastavni dio ljubavi po
kojoj se muškarac i žena do smrti u
potpunosti daruju jedno drugome.”
(14)

Veličina čina u kojem muškarac i
žena slobodno surađuju s Božjom
kreacijom zahtijeva određene stroge
moralne uvjete zbog mogućnosti
ugrožavanja novog ljudskog života.
Ovo je razlog zbog kojeg osoba nikad
ne bi smjela svojom voljom razdvojiti
sjedinijujuće i stvaralačke dimenzije
ovoga čina, kao što se događa
upotrebom kontracepcije. (15) Bračni
parovi koji žive čistoću pronaći će
najprikladnije trenutke kako bi
živjeli ovo tjelesno sjedinjenje tako

da se u svakom činu očitovalo sebedarje koje označava. (16)

Za razliku od prokreativne dimenzije, koja se može ostvariti na istinski ljudski način samo kroz bračni čin, sjedinjujuća i osjećajna dimenzija svojstvena ovom činu može se i treba očitovati na mnoge druge načine. Stoga, ako zbog zdravstvenih i ostalih razloga bračni parovi ne mogu izvršavati bračno sjedinjenje, ili ako odluče da je bolje privremeno se suzdržati (ili trajno u posebno ozbiljnim situacijama) od bračnog čina, oni mogu i trebaju nastaviti ostvarivati sebedarje koje potiče rast uistinu osobne ljubavi.

Čistoća u celibatu

Sin Božji, dolazeći na ovaj svijet, izabrao je za sebe život u celibatu i u svojim propovijedima ponudio je brojne naznake koje, pomažući nam otkriti ljepotu braka, također nam pomažu ne izgubiti iz vida njegov

privremen, a stoga i relativan karakter: *Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu* (Mt 22, 30).

Bog poziva većinu ljudi da pronađu svetost u braku, no neke želi odabrati da žive svoj poziv na poseban način, u apostolskom celibatu. (18) Živjeti kršćanski poziv u apostolskom celibatu zahtijeva suzdržavanje. Isključiti korištenje reproduktivne sposobnosti na nijedan način ne podrazumijeva isključiti ljubav ili osjećaje. Naprotiv, slobodno predanje Bogu mogućnosti bračnog života omogućuje pojedincu ljubav i sebedarje mnogim drugim muškarcima i ženama, pomažući im pronaći Gospodina, što je i razlog njihovog celibata. (19) Ovaj način života uvijek se treba promatrati kao dar.

Postoje različiti karizmatski načini življenja celibata kao poziva. Neki

prime taj poziv kroz svećenstvo ili u religioznom životu; mnogi drugi prime taj poziv usred svijeta bez posebne posvete, ali s jasnom sviješću da su sredstva Božje ljubavi pozvani da idu po cijelom svijetu i propovijedaju Evandjelje.

Grijesi protiv čistoće

Grijesi protiv šeste zapovijedi često su zamjena koja pokušava nadomjestiti nedostatak prave ljubavi za kojom srce čezne. (20) Suprotna čistoći jest bludnost, koja je "neuredna želja ili razuzdana naslada spolnog užitka. Spolni užitak moralno je neuredan kad se traži radi samog sebe, izdvojeno od svrhovitosti rađanja i sjedinjenja" (KKC, 2351).

Budući da je spolnost središnja dimenzija ljudskog života, grijesi protiv čistoće uvijek su teški po svojoj prirodi kad se izravno traži spolni užitak, koji je svojstven

spolnom činu. Međutim, mogu biti laki, kad se takav užitak ne traži izravno ili kad nedostaje pun ili savršen pristanak.

Porok bludnosti ima mnogo ozbiljnih posljedica: intelektualna sljepoća, koja zamagljuje naš krajnji cilj i istinsko dobro; slabljenje volje; navezanost na zemaljska dobra i zaboravljanje onih vječnih; i, konačno, može čak dovesti do mržnje prema Bogu, kojeg bludna osoba vidi kao najveću prepreku zadovoljenju vlastite senzualnosti.

Od svih grijeha protiv čistoći, preljub je na prvom mjestu. Preljub uključuje bračnu nevjeru. "Kad dvoje, od kojih je barem jedno vezano ženidbom, stupaju u makar i prolazan spolni odnos, čine preljub" (KKC, 2380). " ' Ne čini preljuba ' , usprkos svom negacijskom obliku, usmjerava nas na naš prvi poziv, odnosno, na punu i vjernu bračnu

ljubav koju je Krist objavio i nama dao" (usp. Rim 12, 1). (22)

Masturbacija je "svojevoljno uzbuđenje spolnih organa radi postizanja spolnog užitka. U skladu sa stalnom predajom i crkveno Učiteljstvo i moralni osjećaj vjernika masturbaciju su bez kolebanja smatrali činom koji je u sebi i teško neuredan" (KKC, 2352). Po svojoj prirodi, masturbacija proturječi kršćanskom osjećaju spolnosti koja je u službi ljubavi. Kao samostalno i sebično izvršavanje spolnosti, uskraćeno istine ljubavi, ostavlja osobu nezadovoljnu i dovodi do praznine i kajanja.

"Blud je tjelesno sjedinjenje slobodna muškarca i slobodne žene, izvan ženidbe. On se teško protivi dostojanstvu osoba i ljudske spolnosti koja je prirodno usmjerena bilo dobru supružnika bilo rađanju i odgoju djece. Osim toga to je teška

sablazan kad se time kvare mladi” (KKC, 2353). Slobodne veze i suživot bez namjere ženidbe, te predbračni odnosi u različitoj mjeri vrijeđaju dostojanstvo ljudske spolnosti i braka. “Protive se moralnom zakonu: spolni čin mora imati mjesta isključivo u ženidbi; izvan nje uvijek je teški grijeh i priječi pristup sakramentalnoj pričesti” (KKC, 2390). Zaručnici su pozvani živjeti posebnu čistoću. (23)

“Homoseksualni čini sami po sebi su neuredni,” kao što tradicija Crkve oduvijek tvrdi. (24) Ova jasna moralna procjena djela ne bi ni najmanje trebala unaprijed osuđivati osobe s homoseksualnim sklonostima, (25) budući da njihovo podrijetlo nije njihov izbor i nerijetko uključuje tešku kušnju. (26) Oni su, također, “pozvani na čistoću. Krepostima ovladavanja sobom, odgojiteljicama nutarnje slobode, kadšto uz potporu nesebična

prijateljstva, molitvom i sakramentalnom milošću, one se mogu i moraju, postupno i odlučno, približiti kršćanskom savršenstvu” (KKC, 2359). Apostolska pobudnica *Amoris laetitiae* naglašava: “U raspravi o dostojanstvu i poslanju obitelji sinodski su oci primijetili: «Glede planova da se zajednice homoseksualnih osoba izjednače sa ženidbom, ‘nema nikakve osnove za prihvaćanje niti uspostavu sličnosti, pa ni daleke, između homoseksualnih zajednica i Božjeg nauma o braku i obitelji.‘ Sinoda (...) drži posve neprihvatljivima pritiske na mjesne Crkve u tom pogledu, kao i to da međunarodna tijela uvjetuju novčanu pomoć siromašnim zemljama uvođenjem zakonâ kojima se uspostavlja ‘ženidba’ između osoba istoga spola.»” (27)

Čistoći su također protivni razgovori, pogledi, izražaji privrženosti prema drugoj osobi, uključujući zaručniku/

ci, potaknuti razvratnom željom ili čineći blisku prigodu za grijeh koju se traži ili ne odbacuje.

Pornografija (prikazivanje ljudskog tijela kao puki predmet požude) i *prostitucija* (pretvaranje vlastitog tijela u predmet za financijsku dobit i tjelesno zadovoljstvo) teški su grijesi spolnog poremećaja koji, osim što vrijeđa dostojanstvo bilo koje uključene osobe, ujedno su i prava društvena pošast (KKC, 2355).

Nažalost, konzumacija pornografije rasprostranjena je u našem svijetu i olakšana upotrebom interneta. Ono što može započeti kao određena znatiželja, pogotovo kod mladih osoba, nerijetko postaje navika koja znatno ometa sposobnost osobe da ljubi "svim svojim srcem," vodeći osobu putem koji ohrabruje lako zadovoljavanje tjelesnih ugoda i, u konačnici, sebičnost. U nekim slučajevima može dovesti do prave ovisnosti o pornografiji, koja često

zahtijeva odgovarajuću psihološku pomoć kako bi se prevladala. U svakom slučaju, to je ozbiljan problem za duhovni život jer bludnost zamagljuje srce i ometa miran molitveni život, kao i radost potrebnu za učinkovit apostolski život. Stoga je važno znati kako tražiti pomoć od duhovnog vodstva koja će nam otkriti visoke ideale kojima se isplati posvetiti život.

Bog je ljubav. Stvorio nas je iz ljubavi i da bismo ljubili, ljubili također i svojim tijelom. Ovo uvijek mora biti početna točka kad se govori o spolnosti u kontekstu kršćanske antropologije. Istovremeno, trebamo shvatiti da je, nakon istočnog grijeha, pravilna upotreba ove sposobnosti oslabljena. Zbog toga su pomoć milosti i njegovanje kreposti čistoće toliko potrebne kako bismo mogli istinski ljubiti "iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma

svojega, i iz sve snage svoje" (Mt 12, 30).

Osnovna literatura

Katekizam Katoličke Crkve,
2331-2400.

Sveti Josemaría, Homilija "Jer oni će Boga gledati" iz *Prijatelji Božji*, 175-189, "Brak: kršćanski poziv" u *Susret s Kristom*, 22-30.

(1)"Jedan i drugi spol je, s jednakim dostojanstvom, iako na različit način, slika Božje moći i nježnosti.

Sjedinjenje muža i žene u braku jest jedan način nasljedovanja, u tijelu, Stvoriteljeve plemenitosti i plodnosti: 'Stoga će čovjek ostaviti oca i majku

da prione uz svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo' (*Post* 2,24). Iz tog sjedinjenja potječu sva pokoljenja čovječanstva. (usp. *Post* 4,1-2. 25-26; 5,1)."

(2) Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, 24.

(3) "*Ako bi čovjek težio da bude čisti duh i odbacio tijelo kao nešto što se odnosi samo na njegovu životinjsku narav, tada bi i tijelo i duh izgubili svoju cjelovitost. S druge strane, ako bi zanemario duh i uzeo u obzir materiju i tijelo, kao jedinu stvarnost, također bi izgubio svoju veličinu*" (Benedikt XVI, Enc. *Deus caritas est*, 25. prosinca 2005., 5)."

(4) Usp. Papa Franjo, *Amoris Laetitia*, 19. ožujka 2016., 56. Na ovu temu, vidjeti dokument s Kongregacije za katolički odgoj: "*Muško i žensko stvori ih: Za put dijaloga o pitanju roda u odgoju*" (2019).

(5) "Istina, eros nas hoće uzdići ´ u ekstazi ´ prema božanskom, povesti nas izvan nas samih, ali upravo zbog toga zahtijeva put uzdizanja, odricanja, čišćenja i ozdravljenja" (Papa Benedikt XVI, *Deus caritas est*, 5).

(6) "Bog je ljubav i u sebi živi otajstvo osobnog zajedništva ljubavi. Stvarajući ljudski rod na svoju sliku Bog je upisao u ljudskost muškarca i žene poziv, a time sposobnost i odgovornost, na ljubav i zajedništvo" (Ivan Pavao II, *Familiaris consortio*, 22. studenog 1981., 11)."

(7) "Čistoća je radosna potvrda nekoga tko zna kako živjeti sebedarje, slobodan od svakog oblika egocentričnog ropstva" (Papinsko vijeće za obitelj, *Istina i značenje ljudske spolnosti*, 8. prosinca 1995., 17). „Čistoća je posljedica ljubavi koja nas potiče da Kristu predamo svoju dušu i tijelo, naša osjetila i

sposobnosti. Ona nije nešto negativno; ona je radosna potvrda“ (Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, 5).“

(8) “Čistoća zahtijeva postizanje gospodstva nad samim sobom, što je odgoj za ljudsku slobodu. Alternativa je jasna: ili čovjek zapovijeda svojim strastima i postiže mir, ili pušta da ga zarobe i postaje nesretan (usp. Sir 1, 22). 'Čovjekovo dostojanstvo zahtijeva da on radi po svjesnom i slobodnom izboru, to jest potaknut i vođen osobnim uvjerenjem, a ne po unutarnjem slijepom nagonu ili pod čisto vanjskim pritiskom. Do takva dostojanstva čovjek dolazi kada, oslobađajući se svakog robovanja strastima, ide za svojim ciljem odabirući u slobodi dobro te svojom umješnošću i zdušnošću nastoji sebi pribaviti prikladna sredstva' (*Gaudium et spes*, 17.)“ (KKC, 2339).“

(9) “Čistoća je moralna krepost. No, ona je i Božji dar, milost, plod Duha.

(usp. *Gal* 5, 22) Onomu koji je vodom Krštenja nanovo rođen Duh Sveti daje da nasljeđuje Kristovu čistoću (usp. *1 Iv*, 3, 3)“ (*KKC*, 2345)“

(10) Papa Franjo, Opća audijencija, 31. listopada 2018.

(11) “Svetu čistoću Bog daje kada je se traži s poniznošću“ (Sv. Josemaría, *Put*, 118).

(12) Drugi vatikanski sabor, *Gaudium et spes*, 25.

(13) Papa Franjo, *Amoris Laetitia*, pogl. 2 (Stvarnost i izazovi obitelji).

(14) Sveti Ivan Pavao II, *Familiaris consortio*, 11.

(15) Također i kod umjetne oplodnje postoji rascjep između te dvije dimenzije svojstvene ljudskoj spolnosti, kao što uputa *Donum vitae* (1987.) tumači.

(16) Kao što Katekizam Katoličke Crkve naučava, užitak i zadovoljstvo koje prati bračno sjedinjenje je dobro i željeno od Boga (usp. *KKC*, 2362).

(17) Papa Franjo, *Amoris laetitia*, pogl. 4 (*Ljubav u braku*).

(18) Iako je mjera svetosti ljubav koju osoba ima prema Bogu, a ne njen životni status (celibat ili brak), Crkva naučava da je celibat za Kraljevstvo Nebesko dar nadređen braku (usp. *Tridentski sabor*; *DZ* 1810; *1 Kor* 7,38).

(19) Govoreći o svećeničkom celibatu (iako primjenjivo na sav celibat za Kraljevstvo Nebesko), Benedikt XVI naglašava da ga se ne može razumjeti s čisto funkcionalne strane jer u stvarnosti „predstavlja poseban oblik *životnog stila* po uzoru na samog Krista“ (Benedikt XVI, *Sacramentum caritatis*, 24).

(20) Papa Franjo, Opća audijencija, 24. listopada 2018.

(21) Krist također osuđuje želju da se poćini preljub (usp. *Mt* 5, 27-28). U Novom Zavjetu, preljub je apsolutno zabranjen (usp. *Mt* 5, 32; 19:6; *Mk* 10, 11; *1 Kor* 6, 9-10). Katekizam, kada govori o uvrjedama prema braku, također spominje razvod, poligamiju i kontracepciju.

(22) Papa Franjo, Opća audijencija, 31. listopada 2018.

(23) „Zarućnici su pozvani da žive ćistoću u uzdržljivosti. U toj će kušnji otkriti uzajamno poštivanje, vježbat će se u vjernosti i u nadi da će primiti jedno drugo kao dar Boćži. Odložit će za braćno vrijeme oćitovanje nježnosti vlastito suprućnićkoj ljubavi. Uzajamno će si pomagati rasti u ćistoći“ (*KKC*, 2350).

(24) Kongregacija za nauk vjere, *Persona humana*, 8. Takvi ćini

„protive se naravnom zakonu. Oni spolni čin zatvaraju daru života. Ne proizlaze iz prave čuvstvene i spolne komplementarnosti. Ni u kojem slučaju ne mogu biti odobreni“ (KKC, 2357).

(25) Homoseksualnost označava stanje onih muškaraca i žena koji osjećaju spolnu privlačnost, bilo isključivu ili prevladavajuću, prema osobama istog spola. Moguće situacije u kojima može doći do ove pojave su veoma raznolike i, kao posljedica, izrazita razboritost je potrebna u rješavanju takvih slučajeva.

(26) „Nemali broj muškaraca i žena pokazuju duboke homoseksualne težnje. Ne biraju oni svoje homoseksualno stanje; ono za većinu njih predstavlja kušnju. Zato ih treba prihvaćati s poštivanjem, suosjećanjem i obazrivošću. Izbjegavat će se prema njima svaki

znak nepravedne diskriminacije. Te su osobe pozvane da u svom životu ostvare Božju volju, i ako su kršćani, da sa žrtvom Gospodinova Križa sjedine poteškoće koje mogu susresti uslijed svoga stanja“ (KKC, 2358).

(27) Papa Franjo, *Amoris laetitia*, 251.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/tema-32-
sesta-zapovijed/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/tema-32-sesta-zapovijed/) (6.08.2025.)